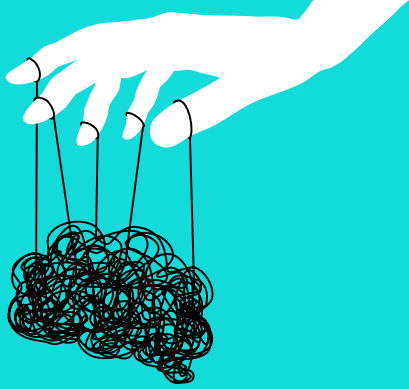

מוכרח או רוצה

הכניאה לרצות שונים והנתינה להם לנהל את בחירותינו בחיים, לא נשאות בכנייה את ההשורה. הן פשוט דוחקות יותר את הפתרון האמיתי.

חזקי: מה אני אגיד לך, בלי עבודת המידות, לא יודע איך אנשים היו צולחים את החיים האלו.

מטפל: נשמע פתיח לשבוע מאתגר שעבר על כוחותינו... בטח מאתגר.

תקשיב, לפני שלושה שבועות אשתי קיבלה הצעה מכמה חברות טובות לצאת איתן לכמה ימים לים המלח. הן השיגו דיל טוב באחד המלונות בכשרות מהודרת והן הזמינו אותה להצטרף. אף על פי שאנחנו בתקופה לחוצה מבחינה כלכלית, יכולתי לדמיין מה יקרה אם היא חלילה תחמיץ את ההזדמנות ואיזו אכזבה זאת תהיה לה. לכן פשוט נתתי את האו-קיי והיא יצאה לחופשה. בשבוע שעבר היה לה יום הולדת. לו רק ידעת איזו השקעה השקעת במתנה שקניתי לה. כמה מחשבה וכסף השקעת בזה. ולמרות המאמץ, המחשבה והמחנק הכלכלי שגרמה המתנה, אנחנו חוזרים ביום שלמחרת לשגרה האפורה ולקטטורים היום יומיים. אין שום הערכה, שום הוקרה, הכל כאילו כלום.

מה גרם לך להשקיע כל כך במתנת יום ההולדת?

מה זאת אומרת מה גרם לי להשקיע כל כך? אני לא רוצה לחשוב מה היה קורה לו הייתי ממעיט בחשיבות של קניית המתנה, או חלילה מתעלם בכלל מעצם ציון היום הזה.

מה היה קורה?

אי נעימות למשך שבוע, תהיה הגדרה עדינה למצב.

מלחיץ...

כמו אצל כולם.

אתה יודע חזקי, הייתי רוצה לשתף אותך בתובנה שעולה במחשבותיי, אבל אני חושש שהיא תהיה קשה עבורך לעיכול.

תגיד, אני מוכן לכל.

אני חושב שבמובן מסוים אולי עדיף היה לו הייתי נמנע מלקנות לה מתנה.

מה? אתה שכל תפקידך בעולם לדאוג לחיבור, לאיחוד ולקירוב לבבות בין איש לאשתו אומר את זה???

זה אכן נשמע מופרך לחלוטין, אבל נניח לרגע את התמיהה המוצדקת שלך ותנסה לחשוב רגע על הדברים הבאים:

התגובה האינסטינקטיבית שלך כששאלתי אותך לסיבת הקנייה, הייתה: "אתה יודע מה היה קורה אם לא הייתי קונה?" מה שאומר בעצם, שהמניע לאותו מעשה הוא החשש והפחד הקיים בך.

העטיפה הנוצצת שבה ארזת את אותו פריט והסרט הצבעוני שבו קישטת אותו, לא טומנים בתוכם רק מתנה. הם טומנים בחובם בעיקר פחד.

אם כן, רכישת המתנה היא חובה עבורך, ואין לך אפשרות להימנע מכך. תהיה ההשקעה שהשקעת גדולה ומרשימה ככל שתהיה, אני ממאן להאמין ביכולת שלה להביא את האיחוד והקרבה שעליהם דיברת.

ומה בעיניך היא מתנה ליום הולדת?

בעיניי, מתנה מגיעה מתוך בחירה אמיתית וכנה של מי שנותן אותה. כזו שמבטאת הערכה, הוקרה, רעות ואהבת אמת. מתנה היא אכן הזדמנות של ממש, בתנאי שזה באמת המניע שלה.

מתנה ביום מיוחד כמו יום הולדת, תמלא מן הסתם את רעייתך בשמחה גדולה מאוד, אין לי ספק בכך. ולמרות זאת היא עדיין יכולה להמשיך להיות מאושרת, גם אם חלילה לא תקבל בכלל.

יצאה לחופשה עם חברות וניתוק לכמה ימים משגרת החיים והמטלות לטובת ים קסום, שקט, נוף וארוחות גורמה, היא חלום ורוד מאין כמוהו. אני משוכנע שזה דבר הנפלא ביותר שהיא יכולה לקבל בתקופה הזו. עם זאת, גם אם החופשה הזו לא הייתה מתאפשרת, היא הייתה יכולה להחליט לקום יום למחרת לילדיה ולעבודתה, לשמוח בחלקה ולהיות מסופקת. את האכזבה על העובדה שהיא נשארה בשגרה כשחברותיה מבלות להן בחבל ארץ קסום, היא הייתה יכולה להכיל. ואתה בוודאי היית יכול לסייע לה בכך.

אז מה אתה בעצם מנסה לומר, אני לא מבין? שהייתי צריך לסרב להצעת החופשה? שהייתי צריך להתעלם מיום ההולדת של אשתי? תראה חזקי, אני לא מתיימר לומר לך נקודתית מה כן או לא לעשות. אני כן רוצה להציע לכם להתבונן רגע על החיים שלכם בפרספקטיבה עמוקה ורחבה יותר. לשאול את עצמכם בכנות, מה מניע את מערכת היחסים שלכם. האם אתם בוחרים או נגררים? מה גורם לכם להיענות בחיוב זה לבקשתו של זה? והאם יש לכם אפשרות לסרב?

לצורך העניין, לו היית יושב עם עצמך במקרה של הצעת החופשה שקיבלתם, מתלבט ומחליט שאתה מעוניין שאשתך תצא לחופשה בגלל שזה מגיע לה וזו הזדמנות טובה, ולמרות התקופה הלחוצה מבחינה כלכלית היית דואג לכיסוי או הלוואה לצורך החופשה, זה הדבר הנפלא ביותר שיכול היה לקרות בחייכם.

אם לעומת זאת הסיבה שאתה נענה ליציאה לחופשה היא החשש מהאכזבה של רעייתך ומתוצאות האכזבה, ובמקרה של יום ההולדת, המניע להשקעה היה הפחד ממה שיקרה אם לא... או אז אתם מחמיצים משהו מרכזי בחייכם.